dosarul nr. 2-3029/2023 /2-23175518-38-2-08122023/

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

15 aprilie 2024 mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul central,
în componența:
Judecătorul- Steliana LAZARI, (unipersonal)

a examinat în sediul instanței, în baza materialelor anexate la dosar, în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de *SRL "Metical"* împotriva pârâtei *Bîtca Igor*, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, judecătorul,

A Constatat:

Argumentele părților procesului:

La data de 08.12.2023, reclamantul SRL "Metical" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Bîtca Igor, solicitînd încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii partea reclamantă a indicat, la data de 26.02.2018, între SRL „Metical" în calitate de operator și Bîtca Igor, în calitate de utilizator, a fost încheiat contractul privind prestarea serviciilor multiopționale în domeniul comunicațiilor electronice. Pentru serviciile prestate conform pct. 2.1 din contract, utilizatorul a fost obligat să facă plata lunară în avans în sumă de 180,00 lei.

Reclamanta a indicat că potrivit pct. 7.8 al contractului, în cazul întîrzierii achitării serviciilor, pîrîtul s-a obligat să achite o penalitate de 1 % pentru fiecare zi de întîrziere.

Conform pct. 6.3 din contract, în cazul rezilierii anticipate a contractului încheiat cu oferă specială sau ofertă cu conectare gratuită, din inițiativa Utilizatorului și până la expirarea termenului impus de contract, precum și în cazul nerespectării de către utilizator a condițiilor contractuale, utilizatorul întoarce aparatajul predat în folosință, la fel este obligat să plătească neîntârziat toate sumele scadente, inclusiv pînă la data de finisare a contractului, în conformitate cu condițiile și durata contractului, reieșind din pct. 2.2, 9.1 și 9.2 din prezentul contract.

A mai făcut trimitere la pct. 7.11 al contractului, care prevede că în cazul rezilierii, sau nerespectării obligațiilor contractului din proprie inițiativă, utilizatorul este obligat să achite suma totală pentru conectare de 2000,00 lei și conform pct. 7.18, la expirarea termenului contractului (pct. 9.1), utilizatorul achită operatorului o taxă în mărime de 900,00 lei, eferentă cheltuielilor de conectare.

Părțile au prevăzut că cheltuielile SRL ”Metical”, pentru conectarea pîrîtului la rețea constituie 2900,00 lei. Din cumulul pct. 7.11 și 7.18 al contractului rezultă că pîrîtul a fost scutit de achitarea unei părți din aceste cheltuieli (2000,00 lei), doar cu condiția că se va afla în relații contractuale cu SRL ”Metical”, nu mai puțin de trei ani și pe parcursul cît se va afla în aceste relații (indiferent de durata lor) își va îndeplini obligațiile contractuale, în caz contrar, pîrîtul are obligația de a restitui aceste cheltuieli de conectare.

În ce partea de cheltuieli în sumă de 900,00 lei, achitarea ei a fost eșalonată pentru pîrît, pînă la finisarea relațiilor contractuale între ei și SRL ”Metical”.

A mai relevat că potrivit anexei la contractul menționat, care este totodată act de primire-predare, clientului i s-a predat în folosință temporară pe perioada utilizării serviciilor echipament de model Router D-Link. Utilajul a fost transmis în folosință temporară pe perioada utilizării serviciilor, iar debitorul și-a asumat răspunderea materială pentru utilajul primit și s-a obligat să-l restituie la prima cerință sau să restituie costul echipamentului în valoare de 700,00 lei.

La fel, societatea comercială reclamantă a mai punctat că și-a îndeplinit integral obligațiile sale contractuale și a prestat în volum deplin pârâtului serviciile stipulate în contract. Necătând la acesta, pîrîtul Bîtca Igor, nu și-a onorat propriile obligațiuni de a achita integral serviciile ce i-au fost prestate și a admis o restanță de 3420,00 lei, începând cu 01.03.2022 și pînă la 31.10.2023.

În scopul soluționării amiabile a litigiului, prin notificare, reclamantul SRL ”Metical”, a înștiințat pîrîtul despre nerespectarea clauzelor contractuale și obligația de stingere a datoriei acumulate, acordîndu-i termen necesar pentru aceasta.

Astfel, SRL ”Metical” a indicat că la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, datoria pîrîtului Bîtca Igor, constituie suma de 8082,00 lei, dintre care suma restantă pentru serviciile prestate în mărime de 3420,00 lei, penalitatea în mărime de 1062,00 lei, costul utilajului nereturnat în mărime de 700,00 lei și cheltuieli suportate de SRL ”Metical” pentru conectarea la rețea în sumă de 2900,00 lei.

În partea ce ține de motivarea în drept a acțiunii, reprezentantul reclamantei a făcut referire la prevederile art. 512, 514, 572, 602, 624, 970 din

Codul civil (în redacția de pînă la 01.03.2019) al Republicii Moldova, art. 5, 6, 7, 166, 167 Cod de procedură civilă.

Procedura:

Conform art. 276^2, Cod de procedură civilă, (1) Dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. (2) Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcție de răspundere și al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată, precum și în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. (3) Dispozițiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispozițiile prezentului capitol nu prevăd altfel.

Conform art. 276^3 Cod de procedură civilă, (1) Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. (2) Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în ședință publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. (3) În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

Conform art. 276^4 Cod de procedură civilă, (2) Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Prin încheierea din 12 decembrie 2023, ținând cont de faptul că, valoarea acțiunii nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, în conformitate cu art. 276^2 al. 1) Cod de procedură civilă, cererea de chemare în judecată depusă de *SRL "Metical"* către *Bîtca Igor*, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost acceptată în

procedură, prevăzută pentru examinarea cererilor cu valoare redusă, fiind expediat pîrîtului copia acțiunii și actele anexate de reclamant.

Totodată pîrîtului i-a fost explicat dreptul de a depune în termen de 30 de zile, referință și probele pe care își întemeiază obiecțiile sale, fiindu-i explicat și faptul că dacă nu va depune referință în termenul stabilit, cererea de chemare în judecată va fi soluționată în baza materialelor anexate la dosar de către reclamant.

Pîrîtul Bîtca Igor, la adresa domiciliului său, nu a recepționat corespondența expediată de instanță, fiind returnată cu mențiunea ”nereclamat” (f.d. 17-18).

Neexistând o altă soluție alternativă, comunicarea a fost executată potrivit dispozițiilor art. 108 Cod de procedură civilă. În consecință, Bîtca Igor, fiind înștiințat legal (f.d.24), despre necesitatea prezentării referinței și a înscrisurilor ce ar proba poziția sa față de pretențiile din acțiune, în termenul acordat, a omis să se conformeze cerințelor.

Judecătorul nu a solicitat prezentarea părților în ședință de judecată, problema fiind soluționată pe baza materialelor anexate la dosar.

Aprecierea judecătorului:

Studiind materialele dosarului, judecătorul consideră necesar de a respinge acțiunea declanşată de SRL „Metical” către Bîtca Igor, cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată, din următoarele considerente.

Motivarea de fapt:

Din materialele dosarului s-a constatat, între SRL „Metical” în calitate de operator și Bîtca Igor, în calitate de utilizator, a fost încheiat contractul privind prestarea serviciilor în domeniul comunicațiilor electronice din 26 februarie 2018, potrivit căruia operatorul s-a obligat să ofere servicii multiopționale prin intermediul conectării la rețea de fibră optică FlyNet. La rîndul său, Bîtca Igor, în calitate de utilizator, s-a obligat să achite o plată lunară în avans în cuantum de 180,00 lei (f.d. 6).

Potrivit listei facturilor din 30 septembrie 2023, prezentat de către partea reclamantă, pîrîtul Bîtca Igor, a înregistrat datorii pentru serviciile prestate în mărime totală de 8082,00 lei, dintre care suma restantă pentru serviciile prestate în mărime de 3420,00 lei, penalitatea în mărime de 1062,00 lei, costul utilajului nereturnat în mărime de 700,00 lei și cheltuieli suportate de SRL ”Metical” pentru conectarea la rețea în sumă de 2900,00 lei (f.d.12).

ÎN contract este înserat la pct. 9.1 că contractul este valabil timp de 2 ani, din ziua semnării lui și se prelungește automat pe o perioadă de 12 luni, din momentul expirării în cazul în care nici una din părți nu își manifestă intenția de a nu-l prelungi. Conform pct. 9.2, în cazul prelungirii automate a contractului pentru o perioadă de 12 luni, în ce privește obligațiile părților acționează

condițiile contractuale, inclusiv pct. 6.3 și 7.11. După expirarea a 12 luni, contractul se prelungește automat, în caz dacă nici una din părți nu a manifestat intenția de nu-l prelungi (f.d. 7). În cazul prelungirii automate a contractului pe o durată nedeterminată, în condițiile 9.3, acționează principalele condiții, inclusiv pct. 6.3 și 7.11 a prezentului contract (f.d. 7).

Motivarea de drept:

Legea aplicabilă litigiului,

Potrivit art. 7 alin. (1), (4) Cod civil(în redacția Legii din 01.03.2019), stipulează că legea civilă, nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare. În cazul situaţiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura şi întinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, precum şi orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.

Avînd în vedere că obiectul acțiunii formulate de reclamant, rezultă din contractul de prestare a serviciilor încheiat la 26.02.2018, respectiv aplicabil litigiului în cauză, sunt prevederile **Legii, adică Codul Civil în redacția 2002**, în vigoare la data încheierii contractului, care are aplicabilitate și asupra executării obligațiilor contractuale.

Art. 259 al.(1) Cod Civil *(redacția 2002)*, termenul se instituie prin lege, hotărîre judecătorească sau prin acordul părţilor.

Art. 514 Codul Civil*(redacția 2002)*, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Art. 714 Cod Civil*(redacția 2002)*, Clauzele contractuale negociate au prioritate faţă de clauzele contractuale standard.

Art. 729 Cod Civil*(redacția 2002)*, 1) Clauzele contractului se interpretează în sensul în care pot produce efecte, dar nu în sensul în care nu ar produce nici un efect.

Art. 732 Cod Civil*(redacția 2002)*, (1) Neclarităţile din condiţiile contractuale standard se interpretează în defavoarea părţii care le-a formulat. (2) În caz de dubiu, contractul se interpretează în favoarea celui care a contractat obligaţia şi în defavoarea celui care a stipulat-o. În toate cazurile, contractul se interpretează în favoarea aderentului sau a consumatorului.

Conform art. 970 alin. (1) Cod civil *(redacția 2002)*, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia

convenită, iar potrivit art. 971 alin. (1) al aceluiași Cod, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor.

Art. 974 alin.(1) Cod civil *(redacția 2002)*, raporturile din contractul de prestări servicii încetează la expirarea perioadei pentru care au fost stabilite.

Art. 977 Cod civil *(redacția 2002)*, dacă relațiile dintre părți vor continua, cu știința celeilalte părți, și după încetarea termenului, contractul de prestări servicii se consideră prelungit pe termen nelimitat în măsura în care cealaltă parte nu respinge imediat această prelungire.

Art. 716 Cod Civil (1) O clauză contractuală standard este lipsită de efect dacă prejudiciază disproporţionat, contrar principiilor bunei-credinţe, cealaltă parte a contractului. În acest sens, se iau în considerare conţinutul contractului, împrejurările în care clauza este inserată în contract, interesele reciproce, alte împrejurări. (2) Caracterul inechitabil al clauzelor contractuale standard se prezumă în caz de dubiu dacă o prevedere: a) nu este compatibilă cu principiile de bază (esenţiale) ale reglementărilor de la care derogă; b) limitează drepturile sau obligaţiile esenţiale, care rezultă din natura contractului, de o manieră care periclitează scopul contractului c) nu este clară. (3) Aprecierea caracterului inechitabil al clauzelor contractuale standard nu trebuie să se refere la determinarea obiectului contractului sau la proporţionalitatea preţului ori a remuneraţiei, pe de o parte, şi nici la bunurile sau serviciile furnizate, pe de altă parte, în măsura în care clauzele contractuale sînt formulate în mod clar şi precis.

Soluția pe cauză:

Cu referire la pretenția privind încasarea datoriei la serviciile prestate (3420,00 lei) și încasarea penalității (1062,00 lei):

Astfel, obiectul prezentei acțiuni constituie contractul de prestare a serviciilor în domeniul telecomunicațiilor electronice din 26.02.2018, încheiat pe un termen de 2 ani, cu prelungirea automată pe o perioadă de 12 luni, după expirarea acestui termen de 12 luni, contractul se prelungește automat, dacă nici una din părți nu a manifestat intenția de a nu îl prelungi.

Caracteristic contractului încheiat între părțile în litigiu, este că acestuia îi sunt aplicabile prevederile legale din Codul Civil în partea ce reglementează prestarea de servicii (art. 970-979 Cod Civil), la fel, acest contract conține caracteristicile unui contract standard (art. 712-720 Cod Civil), avînd în vedere că partea pîrîtă pe lîngă calitatea de utilizator întrunește concomitent și calitatea de consumator, fiind un beneficiar al serviciilor prestate.

În acest sens, normele legale în ce privește contractele standard cu consumatorii, au o aplicabilitate mai mare raporturilor juridice din speță, reieșind din faptul că sunt norme speciale.

Clauzele contractuale standard reprezintă condiții care nu au fost negociate individual de consumatori și comercianți. O clauză contractuală standard este considerată ca fiind abuzivă dacă provoacă un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în detrimentul consumatorului. Acestei clauze generale i se adaugă o listă indicativă de clauze care pot fi considerate ca fiind abuzive (sunt enumerate la art. 718 Cod Civil). Clauzele abuzive nu sunt obligatorii pentru consumatori, aceasta derivă din sensul Directivei 93/13/CEE care are drept principal obiectiv, asigurarea unei protecții adecvate a consumatorilor ca parte slabă a contractului. *Se pornește de la premisa că un consumator este partea slabă în contract, datorită stării sale de inferioritate atât din punct de vedere a posibilității de negociere cât și de informare.*

Cu referință la cele expuse mai sus, instanța notează că reclamantul SRL ”Metical” pretinde datoria la serviciile prestate în cuantum de 3420,00 lei, care s-a format în afara termenului limită prevăzut de contract, or conform pct. 9.1(din contract), termenul contractului este de 2 ani, care se prelungește cu încă 12 luni, conform pct. 9.2 din contract, adică reieșind din aceste specificări, termenul contractului este pînă la 26.02.2021.

Conform listei facturilor anexată la cauză, se atestă că se pretinde datoria, începînd cu 01.03.2022 pînă la 31.10.2023, deci datoria este pretinsă pentru perioada de prelungire automată a contractului, conform pct. 9.3 din contract.

Instanța consideră că de fapt, termenul de acțiune al contractului din 26.02.2018, este încetat la 26.01.2021 și respectiv la speță intervine axioma- ”nu pot există obligații înafara contractului”, în susținerea acesteia se expun următoarele;

De regulă prelungirea automată (tacită) a contractului presupune intenția părților de a avea raporturi juridice de lungă durată. Nemijlocit la cauză se pretinde conform listei facturilor anexate și reieșind din prevederile pct. 9.3 din contract, că aceste raporturi juridice au început la 26.02.2018 și au durat pînă la 31.10.2023, cu toate că în ultimele 18 luni, pretinse pentru plată (conform facturii f.d. 12), pîrîtul nu efectuase nici o plată.

Condiția prelungirii automate(tacite) a contractului (așa cum este indicat în contract), o stabilesc părțile în mod expres sau această condiție este prescrisă de lege. Legislația civilă nu conține norme clare cu privire la prelungirea tacită a contractelor pe o perioadă nedeterminată, ba mai mult, Codul Civil nici nu reglementează termenul de ”prelungire automată a contractului”.

Conform Directivei 93/13/CEE, privind Clauzele Contractuale Abuzive, prevede că poate fi abuzivă clauza prin care se prelungește în mod automat un contract cu durată determinată. Asta dacă se întâmplă în absența unei indicații contrare din partea consumatorului, *atunci când consumatorul nu a avut posibilitatea reală de a fi înștiințat în*

totalitate de clauzele contractuale înainte de încheierea propriu-zisă a contractului.

Cu referință la clauzele contractuale, se reține că părțile în litigiu, au negociat expres doar termenul de acțiune a acțiune a contractului, care l-au definit ca ”un termen impus” acesta fiind în total de 3 ani, conform pct. 9.1 și 9.2 (f.d. 7).

În partea ce ține de ”*prelungirea automată a contractului pe un termen nedeterminat”* (pct. 9.3 din contract), nu estre posibil de a stabili intenția părților, or Codul Civil impune indicarea unor anumite termene (art. 259 Cod Civil). Adică, nu există claritate cu cît se prelungește termenul de acțiune a contractului. Din sensul acestei clauze, se poate de prezumat că ”termenul nedeterminat” este sinonim cu ”veșnicia”, pe cînd Codul Civil, prin normele sale generale, impune indicarea expresă de termene.

Neexistând o claritate în privința termenului de prelungire automată a contractului, instanța recurge la instituția interpretării contractelor (art. 725 Cod Civil), în scopul stabilirii intenției comune a părților, or orice contract trebuie interpretat în sensul în care ar produce efecte (art. 729 Cod Civil)

La cauză este constatat că contractul de prestare a serviciilor, avînd forma de contract standard, a fost formulat în totalitate de către partea reclamantă SRL ”Metical”. Anume partea reclamantă, a utilizat în contract termeni neclari în ce privește ” contractul se prelungește automat pe o perioadă nedeterminată”.

În acest sens, neclarității în ce privește termenul de prelungire automată a contractului sunt interpretate în defavoarea părții care le-a formulat, adică a SRL ”Metical”.

Referința la sensul art. 977 Cod Civil-”prelungirea tacită a contractului de prestare a serviciilor pe un termen nelimitat”, nu urmează a fi înțeleasă în sensul prelungirii nelimitate a contractului. Prelungirea tacită a contractului, conform sensului literar, presupune că la expirarea termenului, acțiunea contractului continuă în condițiile stabilite de părți anterior, fără a fi necesar încheierea unui nou contract. Părțile în contract au prevăzut un termen(2 ani, după care conform pct. 9.2 încă 12 luni), respectiv în partea prelungirii contractului la fel urma a fi indicat tot termen. Se prelungește acțiunea contractului și nu termenul contractului.

În condițiile descrise mai sus, se constată că părțile în litigiu nu au negociat clauza în partea termenului prelungirii automate a contractului.

Din raționamentele expuse mai sus, clauza în partea ”contractul se prelungește automat pe o perioadă nedeterminată), dobîndește un caracter neobligatoriu (art. 716 Cod Civil), deoarece este o clauză inechitabilă în sensul că nu-i clară(nu are termen) (art. 716 al.(2) lit. c) Codul Civil) și pe acest considerent, este o clauză lipsită de efecte. În aceste condiții, contractul de prestare a serviciilor încheiat

cu pîrîtul Bîtca Igor, se consideră încetat la 26.02.2021, iar datoria pretinsă de reclamant pentru serviciile prestate sunt considerate a fi făcute înafara contractului cu pîrîtul și respectiv ele nu pot fi încasate. Din acest considerent acțiunea se respinge pe acest capăt de pretenție.

Avînd în vedere că pretenția privind încasarea penalității, are un caracter accesoriu, în raport cu pretenția privind încasarea datoriei de bază, aceasta din urmă fiind respinsă, fapt ce implică și respingerea pretenției respective de 1062,00 lei.

Cu referință la cerința de încasare a sumei de 2900 (2000 lei, cu titlu de taxă pentru nerespectarea contractului +900 lei, cu titlu de taxă aferentă cheltuielilor de conectare) lei, cu titlu de cheltuieli de conectare la rețea

În privește încasarea sumei de 2900 lei, reclamantul face o delimitare, suma de 2000,00 lei, este prevăzută conform pct. 7.11 din contract, și se achită în condiția de nerespectare a contractului în termenul impus, totodată conform pct. 9.4 din contract, termenul impus de contract cuprinde și perioada de prelungire automată a contractului pe un termen nedeterminat.

Din interpretarea clauzei contractuale la pct. 7.11, se deduce că această sumă se încasează în situația în care beneficiarul serviciului, adică pîrîtul reziliază sau nu respectă obligațiile contractuale în termenul impus de contract.

Din constatările făcute mai sus, termenul contractul a încetat la ziua de 26.02.2021, or prelungirea automată a contractului nu produce efecte deoarece nu a fost negociată cu consumatorul.

Reclamantul nu a făcut dovada că în interiorul termenului de acțiune a contractului care cuprinde perioada de la 26.02.2018-26.02.2021, pîrîtul a întreprins tentative de reziliere anticipată a contractului sau a încălcat clauzele contractuale, or datoria pretinsă de reclamanta este înafara termenului de acțiune a contractului.

Ba mai mult, instanța notează că pct. 9.4 al contractului, care implică în orice caz plata sumei de 2000,00 lei, are un caracter neobligatoriu conform sensului art. 716 Cod Civil (motivarea de drept), deoarece este inechitabilă, pe de o parte conform pct. 2 din contract, utilizatorul achită ” 0” lei, la ziua de facturare pentru conectare la rețea, la fel conform pct. 7.11 suma de 2000 lei, se achită pentru nerespectarea termenului impus de contract, iar conform pct. 9.4, suma de 2000 lei, se achită și în cazul prelungirii automate a contractului. Deci, conform art. 716 al.(2) lit. c) Cod Civil, aceste clauze nu sunt clare, pentru ce se achită suma de 2000 lei, or însuși reclamantul a formulat textul contractului, care conține termenul impus și prelungirea automată a contractului.

ÎN acest sens, instanța constată că nu sunt întrunite condițiile pentru a pretinde suma de 2000 lei, cu titlu de cheltuieli de conectare la rețea, motiv pentru care se respinge acest capăt de pretenție.

Cu referință la suma de 900 lei (conform pct. 7.18 din contract), cu titlu de taxă aferentă cheltuielilor de conectare, care se achitată la expirarea contractului, instanța notează, așa cum s-a menționat mai sus, contractul conține ambiguități, pe de o parte conform pct. 2 al contractului, conectarea la rețea este gratuită, pe de altă parte, consumatorul fără nici o condiție, este obligat să achite suma de 900,00 lei.

Respectiv această clauză este inechitabilă (art. 716 al.(2) lit.b) Cod Civil), deoarece periclitează scopul contractului care a fost încheiat la ofertă specială (f.d. 6) și pe acest considerent, instanța respinge încasarea sumei de 900,00 lei.

Cu referință la încasarea sumei de 700,00 lei, cu titlu de costul utilajurului nereturnat:

Conform Anexei la contractul de prestare a serviciilor, prin Actul de primire predare din 26.02.2018 (f.d. 8 verso), se atestă că pîrîtul a primit în folosință temporară utilajul de model ”Router Toto LINK” evaluat la 700,00 lei (f.d. 8 verso) La prima solicitare, utilizatorul timp de 3 zile lucrătoare, este obligat să restituie utilajul sau să-l achite integral, așa mențiune se conține în aliniatul I al Actului, pe cînd, mai jos, sub cadranul care conține denumirea utilajului, este indicat că ”utilizatorul se obligă să restituie utilajul în stare bună la prima solicitate”.

Deci, reieșind din regula interpretării contractelor, constatăm că pîrîtul în mod prioritar s-a obligat să restituie utilajul, iar în lipsa acestuia este obligat să achite compensarea lui.

Raportul juridic prin care pîrîtului i-a fost transmis utilajul în folosință, conține elementele contractului de comodat, caracterizat prin faptul că utilizatorul obține folosința temporară a bunului, iar SRL ”Metical” rămîne în continuare proprietarul acestui utilaj.

Prin acțiunea declanșată, reclamantul pretinde în mod exclusiv, achitarea contravalorii utilajului, fără să ceară inițial restituirea utilajului, așa cum derivă din esența contractului încheiat (pct. 6.3 din contract) și Actului de primire-predare a materialelor din 26.02.2017.

Adică, obligația de bază a pîrîtului este de a restitui bunul în natură, obligația de a achita contravaloarea bunului, are un caracter alternativ și ea este posibilă doar dacă se stabilește obligația de reparare a pîrîtului. Adică, obligația de restituire a bunului, este o obligație principală, ”cere ce ți se cuvine”, obligația de a achita echivalentul bănesc, intervine subsidiar, reclamantul neputând recurge direct la ea, decât în ipoteza, imposibilității executării în natură.

Conform somației expediate în adresa pîrîtului (f.d. 10), reclamantul *SRL ”Metical”* nu-i solicită pîrîtului restituirea utilajului.

Față de aceste precizări, reclamantul nu a formulat cerința de restituire în natură a utilajului, ci a pretins direct încasarea contravalorii lui, mai ales că se pretinde valoarea inițială de 700, 00 lei, pe cînd utilajul s-a aflat în folosința pîrîtului, începînd cu 26.02.22018, adică aproximativ 5 ani, și acesta este supus uzurii, răspundere pe care nu o poartă comodatarul/utilizatorul conform art. 861 Cod Civil. Adică se pretinde contravaloarea bunului cu aproximativ 5 ani în urmă, ceea ce nu-i just.

Pretenţia de încasare a contravalorii, are un caracter dependent, de pretenţia privind restituirea bunului în natură şi ea putea fi înaintată, numai concomitent cu pretenţia de restituire a bunului.

Reieșind din principiul disponibilității, instanța nu este în drept să schimbe limitele cerințelor în cererea de chemare în judecată și avînd în vedere că s-a solicitat direct contravaloarea bunului, fără a cere restituirea bunului în natură, instanța respinge și acest capăt de pretenție.

Cheltuielile de judecată:

În corespundere cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Din conținutul ordinului de plată nr. 2412 din 01.12.2023 (f.d.2), rezidă că pentru examinarea pricinii civile menționate, SRL ”Metical” a achitat suma de 270,00 lei, cu titlu de taxă de stat. Ulterior, pentru citarea prin publicitate a pîrîtului Bîtca Igor, reclamanta a mai suportat cheltuieli în mărime de 205 lei (f.d. 21)

Avînd în vedere că acțiunea reclamantului a fost respinsă în totalitate, aceasta implică consecința procesuală de refuz în compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. art. 94, 236-241 Cod de procedură civilă, judecătorul,

H o t ă r ă ș t e:

***Se respinge*,** cererea de chemare în judecată depusă de către *SRL ”Metical”* către *Bîtca Igor,* cu privire la încasarea datoriei la serviciile prestate (*conform contractului de prestare a serviciilor multiopționale în domeniul comunicațiilor electronice din 26.12.2018*)și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se explică părților că, instanța de judecată va redacta hotărârea integrală dacă, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, participanții la proces vor solicita în mod expres acest lucru sau dacă participanții la proces în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, vor depune cerere de apel. Termenul de 30 zile este un termen de decădere.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul Central.

Judecătorul
Judecătoriei Orhei, sediul Central /semnătura/ Steliana LAZARI

Copia corespunde originalului,
judecătorul Steliana LAZARI